

Elijah - İki Numara

Peygamberî Özellikler

Jeff Pippenger

2023-09-27

Önceki yazıda İlyas'ı bir sembol olarak tanımlamıştık. William Miller'in kurallarıyla uyumlu olarak, "semboller" birden fazla anlama sahip olabilir. Dolayısıyla, sembol olarak İlyas, İlyas ve Musa'nın iki yönlü sembolünün bir parçasını da temsil edebilir. İlyas ve Musa'nın iki yönlü sembolü Vahiy kitabının tamamı boyunca boydan boya uzanır; bu iki yönlü sembolün neyi temsil ettiğinden emin olmamak, lütuf kapısının kapanmasından hemen önce mühürü açılan Vahiy kitabındaki mesajdan emin olmamak demektir. Bu nedenle, şimdi özellikle İlyas sembolüyle ilişkilendirilen bazı peygamberî özelliklere değineceğiz.

O peygamberlik özelliklerini tespit etmek için üç başlıca tanığımız var. Bu tanıklar, ilhamın birbirinin yerine geçebilen semboller olarak tanımladığı Peygamber İlyas, Vaftizci Yahya ve William Miller'dır.

Binlerce kişi, William Miller'ın vaaz ettiği gerçeği benimsemeye yönlendirildi ve mesajı ilan etmek için İlyas'ın ruhu ve gücüyle Tanrı'nın kulları ayağa kaldırıldı. İsa'nın öncüsü Yahya gibi, bu ciddi mesajı vaaz edenler baltayı ağacın köküne koymaya ve insanları tövbeye yaraşır meyveler vermeye çağırmaya kendilerini mecbur hissettiler. Tanıklıkları, kiliseleri uyandırıp güçlü biçimde etkileyecek ve onların gerçek karakterini ortaya koyacak nitelikteydi. Ve gelecek gazaptan kaçmaya yönelik ciddi uyarı duyuruldukça, kiliselerle birlik içinde olan birçok kişi şifa veren mesajı kabul etti; geri düşüşlerini gördüler ve acı tövbe gözyaşlarıyla, derin ruh ıstırapı içinde Tanrı'nın önünde alçaldılar. Ve Tanrı'nın Ruhu üzerlerine indiğinde, şu haykırının duyurulmasına yardımcı oldular: 'Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin; çünkü O'nun yargılama saati geldi.' Erken Yazılar, 233.

Elijah, John the Baptist ve Miller'e, çalışmalarını yönlendiren ve tanımlayan belirli bir ruh verildi. Tanıklıkları, kiliseleri "uyandırmak ve güçlü bir şekilde etkilemek" ve o kiliselerin "gerçek karakterini" açığa çıkarmak üzere hesaplanmıştı. İster Ahab döneminde, ister Vaftizci Yahya'nın ya da William Miller'ın zamanında olsun, hitap ettikleri kiliselerin hepsinde, mesajın "ağacın köküne balta koymak" kadar doğrudan olmasını gerektirecek kadar derin ve karanlık bir Laodicea körlüğü vardı. Buna, sınama süresinin sona erdiğinin ilanı da dahildi; Vaftizci Yahya'nın bu, "yaklaşmak üzere olan" "gazap" konusunda bir uyarıydı. Miller'ın "Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin; çünkü O'nun yargı saati geldi" şeklindeki ilanı da gelecek olan gazap hakkında bir uyarıydı.

Yahya sesini boru gibi yükseltti. Görevi şuydu: "Halkıma isyanlarını ve Yakup'un evine de günahlarını bildir" (Yeşaya 58:1). İnsani bir eğitim almamıştı. Öğretmenleri Tanrı ve doğa olmuştu. Ama Mesih'in önünü hazırlamak için, sesini eski peygamberler gibi duyuracak kadar cesur, yozlaşmış ulusu tövbeye çağırarak birine ihtiyaç vardı. Seçilmiş Mesajlar, kitap 2, 148.

İlyas, kendi nesline o gün Tanrı'ya mı yoksa Baal'a mı kulluk edeceklerini seçmelerini emretti. Ama o nesil tek kelime etmedi; bu da Baal'ı seçmek demektir.

"Sadık uyarılara ve kınamalara, ve yakın, dosdoğru bir yüzleşmeye, tam da şu anda olduğundan daha büyük bir ihtiyaç hiç olmamıştı. Şeytan, zamanının kısa olduğunu bilerek, büyük bir güçle aşağıya indi. Dünyayı hoşça giden masallarla dolduruyor ve Tanrı'nın halkı kendilerine tatlı sözler söylenmesini seviyor. Günah ve kötülükten tiksiniyor. Bana gösterildi ki, Tanrı'nın halkı yaklaşan karanlığı geri püskürtmek için daha sağlam, kararlı çabalar göstermelidir. Tanrı'nın Ruhunun yakın, derin işleyişine şimdiye dek hiç olmadığı kadar ihtiyaç var. Sersemlik silkelenecek atılmalıdır. Karşı koymadığımız takdirde yıkımımıza yol açacak uyuşukluktan uyanmalıyız. Şeytan zihinler üzerinde güçlü, denetleyici bir etkiye sahiptir. Vaizler ve halk, kendilerini karanlık güçlerin safında bulma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Artık tarafsız bir konum diye bir şey yok. Hepimiz kesinlikle ya doğrunun ya da yanlışın yanındayız. Mesih şöyle dedi: 'Benimle olmayan bana karşıdır; benimle toplamayan dağıtır.'" Tanıklıklar, cilt 3, 327.

John, kendi tarihinde "yozlaşmış ulus"u "engerekler soyu" diye adlandırdı. Millerciler sonunda kendi tarihlerindeki yozlaşmış ulusu Babil'in kızları olarak tanımladılar. İster Elijah, ister John, ister de Miller olsun, üçünden hiçbiri ilahiyatçı değildi. Hepsi de sıradan yaşamın içinden çağrılmıştı.

İsa'daki hakikat, O kabarık bir bulutla örtülmüşken O'nun ilan ettiği gibi, bugün de hak ve gerçektir ve geçmişte zihinleri nasıl yenilediyse, onu kabul edenin zihnini de aynı kesinlikle yenileyecektir. Mesih şöyle buyurdu: 'Musa'yı ve Peygamberleri dinlemiyorlarsa, biri ölümlerden dirilse de ikna olmayacaklar.' (Luka 16:31).

Bir halk olarak, Müjdenin saflığında yayılması için Kutsal Ruh'un egemen rehberliği altında Rab'bin yolunu hazırlamalıyız. Yaşayan su ırmağı akışı boyunca derinleşip genişlemelidir. Yakında da uzakta da, her alanda, insanlar sabandan ve zihni büyük ölçüde meşgul eden daha yaygın ticari mesleklerden çağrılacak ve gerçeği anlayan, deneyimli kişilerle birlikte eğitilecekler. Tanrı'nın en harika işleri aracılığıyla zorluk dağları kaldırılacak ve denize atılacaktır. İsa'da olduğu gibi gerçeğin erdemini deneyimlemiş olanlar olarak çalışalım.

Bu dönemde, Tanrı'nın duruma egemen olduğunu ortaya koyacak bir dizi olay olacaktır. Gerçek, açık ve yanlış anlaşılmaya yer bırakmayan bir dille ilan edilecektir. Gerçeği vaaz edenler, düzenli bir yaşam ve dindarca konuşma ile gerçeği göstermeye çalışacaklardır. Ve bunu yaptıkça, gerçeği savunmada ve onu Tanrı'nın verdiği biçimde sağlam bir şekilde uygulamada güçlü olacaklardır.

Hakikati bilmiş ve öğretmiş olan insanlar insani anlayışa sapıp aldatılmış zihinlere kendi masal tabaklarını sunmaya başladıklarında, bir zamanlar müjdecilik hizmetinde emek vermiş, fakat restoranların, gıda dükkânlarının ve diğer ticari iş kollarının yönetimine çekilmiş olanların hizaya gelmeleri, Kutsal Kitaplarını gayretle incelemeleri ve Tanrı'nın sözü ellerinde, göksel meleklerle işbirliği içinde Kutsal Kitap gerçeğini, ruhsal gıdayı sunmaları için artık zaman gelmiştir. Bu çalışma şimdi Tanrı tarafından görevlendirilmiş işçilere şiddetle ihtiyaç duymaktadır. O zaman Her Şeye Gücü Yeten, zorluk dağlarına şöyle diyecektir: "Yerinden

sökül, denize atıl.” Paulson Koleksiyonu, 73, 74.

Elijah, John ve Miller, "daha sıradan" "mesleklerden" çağrılan adamlardı ve böylece bu tür insanları temsil eder; çünkü daha önce gerçeği öğretmiş olan "adamlar" eninde sonunda "insan anlayışına sapar ve aldatılmış zihinlere kendi masal tabaklarını dağıtırlar." Çağrılan sıradan adamlar, Kutsal Kitap peygamberliğinin "kesin uygulamasını" "Tanrı'nın verdiği gibi" sunacaklardır. Sister White bu pasajda iki kez "dağları" "zorluk dağları" olarak tanımladı. Bu adamların işi, "her dağı" alçaltmayı da içeriyordu. Mütevazı koşulların sabanından çağrılan bu sıradan adamlar tarafından gerçekleştirilen iş, zamanın ilahiyatçıları tarafından dağıtılan insan masalları tabaklarına karşıt olarak doğru Kutsal Kitap yöntemini belirleme işini temsil eder.

Vaftizci Yahya'nın hizmeti ve son günlerde halkı kayıtsızlık uykusundan uyandırmak için İlyas'ın ruhu ve kudretiyle ortaya çıkanların hizmeti, birçok bakımdan aynıdır. Onun hizmeti, bu çağda yapılması gereken hizmetin bir örneğidir. Mesih, dünyayı doğrulukla yargılamak üzere ikinci kez gelecektir. Dünyaya verilecek son uyarı mesajını taşıyan Tanrı'nın habercileri, Vaftizci Yahya'nın O'nun ilk gelişinin yolunu hazırladığı gibi, Mesih'in ikinci gelişinin yolunu hazırlamalıdır. Bu hazırlık hizmetinde, 'her vadi yükseltilecek ve her dağ alçaltılacak; eğri yerler doğrultulacak ve pürüzlü yerler düzlük olacak' çünkü tarih tekerrür edecektir ve bir kez daha 'Rab'bin yüceliği açığa çıkacak ve bütün insanlık hep birlikte onu görecek; çünkü bunu Rab'bin ağzı söylemiştir.' Southern Watchman, 21 Mart 1905.

Yeşaya'nın belirlediği üç ıslahatçının özellikleri şunlardır: her vadi yükseltilecek, her dağ alçaltılacak, eğri doğrultulacak ve pürüzlü yerler düzleştirilecek. Vadileri yükseltmek, dağları alçaltmak, eğrileri doğrultmak ve pürüzlü yerleri düzleştirmek suretiyle hazırlanan Rab'bin yolu, eski yollardır.

Çölde haykırmanın sesi: Rab'bin yolunu hazırlayın, çölde Tanrımız için dümdüz bir yol açın. Her vadi yükselecek, her dağ ve tepe alçaltılacak; eğri yerler doğrultulacak, engebeli yerler düzlük olacak. Ve Rab'bin görkemi açığa çıkacak, bütün insanlık onu hep birlikte görecek; çünkü bunu Rab'bin ağzı söylemiştir. Yeşaya 40:3-5.

İtirazcı Yahudiler, Vaftizci Yahya'ya gelecek olan İlyas olup olmadığını sorduklarında, o olmadığını söyledi; ama sonra kendisini Yeşaya kitabındaki bir pasajla özdeşleştirdi.

Yuhanna'nın tanıklığı da şu oldu: Yahudiler Yeruşalim'den kâhinler ve Levilileri ona, 'Sen kimsin?' diye sormaya gönderdiklerinde, o itiraf etti, inkâr etmedi; açıkça, 'Ben Mesih değilim' dedi. Ona sordular: 'Öyleyse nedir? İlyas mısınız?' Dedi ki, 'Değilim.' 'O peygamber misin?' Cevap verdi, 'Hayır.' Bunun üzerine ona dediler: 'Bizi gönderenlere cevap verebilmemiz için sen kimsin? Kendin hakkında ne söylersin?' Şöyle dedi: 'Ben, çölde haykırmanın sesiyim: "Rab'bin yolunu düzleyin," peygamber Yeşaya'nın dediği gibi.' Yuhanna 1:19-23.

Rabbin "yolu" nun hazırlanışı, meleklerin Miller'e, insanların yürümesi gereken "yol" la ilgili Kutsal Kitap anlayışını hazırlayabilmesi için anlaması ve uygulaması konusunda rehberlik ettikleri yöntemi tanımlar. Her "dağ" alçaltılacaktı; çünkü Kutsal Kitap peygamberliğindeki dağlar, ilk bakışta anlaşılması çok zor görünen gerçekleri temsil eder. Kuzey kralının ele geçirmeye çalıştığı, Daniel kitabı 11. bölüm 45. ayetteki görkemli kutsal dağı anlamının yolu, önce Yeruşalim'deki

gerçek görkemli kutsal dağı belirlemektir; çünkü o, peygamberlikte ruhsal görkemli kutsal dağı tanımlar. Armagedon olarak tanımlanan, Megiddo Dağı anlamına gelen dağı açıklamak için gerçek Megiddo'ya gitmek gerekir. Zor olarak gösterilen peygamberlikteki güçlükler, bir şeyin başlangıcının o şeyin sonunu örneklediği ilkesi benimsendiğinde ortadan kalkar.

Yeşaya'nın temsil ettiği, Yuhanna'nın atıfta bulunduğu ve Miller'in ortaya koyduğu yöntem her vadiyi yüceltir. İster Yeşaya yirmi ikinci bölümdeki "görü vadisi", ister Hezekiel kitabındaki "kurumuş kemikler vadisi", ister Yoel kitabındaki "Yehoşafat vadisi" olsun, Mesih'in karakterinin doğru anlaşılmasına dayanan ve Millerit tarihinde Harika Sayıcı Palmoni olarak, bizim tarihimizde ise Alfa ve Omega, harika bir dilbilimci olarak temsil edilen bu yöntem, Tanrı'nın Sözünde "vadiler" olarak temsil edilen peygamberlik hakikatlerini yücelten şeydir.

Düzeltilmesi gereken çarpık şeyler ve düz hâle getirilen engebeli yerler, Laodikya rahipliğinin masallarla doldurulmuş zehirli tabaklarını ayakta tutmak için başvurduğu örf ve geleneklerin düzeltilmesi işini temsil eder. İlyas'ın görevi, rahipler ve ilahiyatçıların masallarına karşı doğru Kutsal Kitap yöntemini temsil eden iş olarak özellikle tanımlanır. Bu iş, eğitilmiş rahipler ve ilahiyatçılar tarafından değil, "sıradan insanlar" tarafından yerine getirilir. Bu üç tanığın peygamberlik nitelikleri içinde ayrıca, gelecek İlyas'ın bir erkek olacağı yalın gerçeği de vardır.

Bu gözlem önemsiz görünebilir, ama Adventizmin ilahiyatçıları masallarını ayakta tutmaya çalışırken, Sister White'ın İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelecek bir adamdan gelecek zaman kipinde söz ettiği bir pasajı alıp kendi masalsı açıklamalarını ekleyerek, Sister White'ın aslında kendisinden söz ettiğinde ısrar ediyorlar.

Peygamberlik sözü yerine gelmelidir. Rab şöyle diyor: 'İşte, Rab'bin o büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim.' Birisi İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelecektir, [Bkz. ek.] ve o görüldüğünde, insanlar şöyle diyebilir: 'Aşırı gayretlisiniz, Kutsal Yazıları doğru şekilde yorumlamıyorsunuz. Size mesajınızı nasıl öğretmeniz gerektiğini söyleyeyim.'

Tanrı'nın işiyle insaninkini ayırt edemeyen pek çok kişi var. Tanrı'nın bana verdiği gibi hakikati söyleyeceğim ve şimdi şunu söylüyorum: Kusur bulmaya, ihtilaf ruhu taşımaya devam ederseniz, hakikati asla bilemeyeceksiniz. İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi onları kaldıramazsınız." Kutsal ve ebedi şeyleri takdir edebilecek durumda değildiler; ama İsa, onlara her şeyi öğretecek ve onlara söylediği her şeyi hatırlatacak Teselli Edici'yi göndereceğine söz verdi.

Kardeşler, insana bel bağlamamalıyız. 'Nefesi burnunda olan insandan el çekin; çünkü onun ne kıymeti var?' Çaresiz ruhlarınızı İsa'ya yaslamalısınız. Dağda bir pınar varken vadideki pınırdan içmek bize yakışmaz. Aşağıdaki akarsuları bırakalım; daha yüksek pınarlara gelelim. Anlamadığınız ya da üzerinde hemfikir olmadığınız bir hakikat noktası varsa, araştırın; Kutsal Yazıları Kutsal Yazılarla karşılaştırın; hakikat kuyusunu Tanrı'nın sözünün madeninde derinlere kadar açın. Kendinizi ve görüşlerinizi Tanrı'nın sunağına koymalı, ön kabullerinizi bir yana bırakmalı ve göğün Ruhu'nun sizi bütün gerçeğe yöneltmesine izin vermelisiniz. Hizmetkârlara Tanıklıklar, 475, 476.

Birinin İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelmesi bekleniyor: Bu sözler, bazıları tarafından, Bayan White'ın yaşamı ve hizmetinden sonra peygamberlik mesajıyla ortaya çıkacağı sanılan bir kişiye yanlışlıkla uygulanmıştır. "Let Heaven Guide" başlıklı bu yazıyı oluşturan üç paragraf, Ellen White'ın 29 Ocak 1890 sabahı Michigan, Battle Creek'te yaptığı bir konuşmanın yalnızca küçük bir bölümüdür. Bu konuşma Review and Herald'in 18 Şubat 1890 tarihli sayısında yayımlandığında, "How to meet a Controverted Point of Doctrine" başlığını taşıyordu. Bu makaleden alınan ve bu cildin bazı sayfalarını büyük ölçüde doldurmak için kullanılan diğer alıntılar 23, 104, 111, 119, 158, 278 ve 386. sayfalarda bulunabilir. Makale bütünüyle Selected Messages 1:406-416'da yeniden basılmıştır; "Let Heaven Guide" başlıklı alıntıyı içeren bölüm 412 ve 413. sayfalarda yer almaktadır. Makale bütünüyle okunduğunda, Ellen White'ın, Minneapolis Konferansı'ndan bir yıldan biraz fazla bir süre sonra Battle Creek'te bir gruba yaptığı bu açıklamada, kendi hizmetinden söz ettiği anlaşılır. Bazıları onun çalışmasını eleştirmeye başlamıştı. Bu cildin 475. sayfasında yer alanın öncesindeki paragrafta, Ellen White şöyle der:

'Her farklılığın eriyip gideceği bir duruma gelmeliyiz. Bende ışık olduğunu düşünüyorsam, onu sunmak benim görevimdir. Diyelim ki Rabbin halka iletmemi istediği mesaj konusunda başkalarına danışsaydım, kapı kapanabilirdi; böylece Tanrı'nın kendilerine gönderdiği ışık onlara ulaşmayabilirdi. İsa Yeruşalim'e binek üzerinde girdiğinde, 'öğrencilerin tüm topluluğu, gördükleri bütün kudretli işlerden ötürü yüksek sesle sevinmeye ve Tanrı'yı övmeye başladı; şöyle diyerek: Mübarek olsun Rabbin adıyla gelen Kral; göklerde esenlik ve en yücelerde yücelik. Kalabalığın içindeki Ferisilerden bazıları O'na, "Öğretmen, öğrencilerini azarla," dediler. O da onlara şöyle cevap verdi: "Size söylüyorum, bunlar susacak olursa taşlar hemen bağıracaktır"' (Luka 19:37-40).

'Yahudiler Tanrı'nın sözünde önceden haber verilmiş olan mesajın tebliğ edilmesini engellemeye çalıştılar.'

Ardından kendi deneyimine bir kez daha atıfta bulunur:

"Peygamberlik sözü yerine gelmelidir. Rab şöyle diyor: 'İşte, Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim' (Malaki 4:5). Birisi İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelecektir ve o görüldüğünde insanlar, 'Fazla ciddisin; Kutsal Yazıları doğru şekilde yorumlamıyorsun' diyebilirler." - Selected Messages, cilt 1, 412.

Kendi deneyimine atıfta bulunduğu, ardından gelen paragraftan da açıkça anlaşılır; orada şöyle der:

"Tanrı bana nasıl veriyorsa gerçeği öyle söyleyeceğim...." Din Görevlilerine Tanıklıklar'a Ek.

Ellen White'ın kendi döneminin ilahiyatçılarının ve liderlerinin masallarına değinmek zorunda kalmış olması, onun gelecekte İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelecek olan "adam" olarak kendisini tanımladığını gösteren hiçbir kanıt sunmaz. Adventizm içinde, onun benimsediği Kutsal Kitap uygulama yöntemine saldıran çok sayıda muhalifine dair herhangi bir kanıt nerede? Ona ne zaman "Kutsal Yazıları doğru şekilde yorumlamıyorsun" denildi? O, dünyanın sonunda İlyas'ın ruhu ve gücüyle güçlendirilecek bir insan hareketi olacağını açıkça belirtir ve İlyas'ın gücünün

gelecekteki tezahürünü peygamberce bildirirken, üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı hareketinin o sırada gerçekleşmekte olduğunu düşündüğünü ileri sürmenin meşru hiçbir yolu yoktur. Laodikya Adventist ilahiyatçıları ise sürülerine, Bayan White'ın "kendi deneyimine" "atıfta bulunduğu" ve Rab'bin büyük ve korkunç gününden önce gönderilecek peygamber İlyas'ın bir gerçekleşmesi olarak bunu sunduğuna inandırmak isterler.

İşte, Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim.
Malaki 4:5.

İlyas'ın, bir sembol olarak peygamberane özelliklerinden biri, görenek ve gelenek masallarını yayan bir ruhban sınıfının uydurmalarına karşı çıkan Kutsal Kitap temelli bir yöntem sunmasıdır. Yolu hazırlama işi (Bu yoldur, onda yürüyün), yozlaşmış bir ruhban sınıfının öğretilerine karşı çıkan bu Kutsal Kitap temelli yöntemle yerine getirilir. Ve İlyas, Vaftizci Yahya ve Miller'dan oluşan üç tanığa göre; o dönemde gelecekteki İlyas'ın ortaya çıkışına dair Sister White'ın tanıklığıyla birlikte, o bir kadın değil, bir erkek olacaktır. Palmoni ile Alfa ve Omega'nın yöntemi doğru anlaşıldığında, bunun Kutsal Yazıları yorumlamak için yalnızca bir dizi Kutsal Kitap kuralı olmadığı, ancak Mesih'in karakterinin bir sureti, yani O'nun yüceliği olduğu anlaşılır.

Rab'bin yüceliği açığa çıkacak ve bütün insanlar onu birlikte görecek; çünkü Rab'bin ağzı böyle söyledi. Yeşaya 40:5.

O'nun Sözü'nü anlamada kullanılacak yöntem, Mesih'in bizzat karakterini temsil eder, çünkü O Sözdür.

"Göksel tapınaktaki Tanrı'nın yarası, büyük asıldır; taş levhalara kazınan ve Musa tarafından Beş Kitap'ta kaydedilen buyruklar da onun yanılmaz bir kopyasıydı. Bu önemli noktayı anlayanlar, böylece ilahi yasanın kutsal ve değişmez niteliğini gördüler. Kurtarıcı'nın şu sözlerinin gücünü, daha önce hiç olmadığı kadar açık biçimde kavradılar: 'Gök ve yer geçip gidinceye dek, Yasadan bir nokta ya da bir çizgi bile hiçbir suretle geçmeyecektir.' Matta 5:18. Tanrı'nın yarası, O'nun iradesinin bir vahyi, karakterinin bir sureti olduğundan, 'göklerde sadık bir tanık' olarak sonsuza dek sürmelidir. Tek bir buyruk bile yürürlükten kaldırılmamıştır; bir nokta ya da bir çizgi bile değiştirilmemiştir. Mezmur yazarı şöyle der: 'Ya Rab, sözün sonsuza dek göklerde durur.' 'Bütün buyrukları güvenilirdir. Sonsuza dek, ebediyen sağlam dururlar.' Mezmur 119:89; 111:7, 8." Büyük Mücadele, 434.

Tıpkı On Emir'in Mesih'in karakterinin değişmez bir ifadesi olması gibi, peygamberlik yorumunun kuralları da O'nun karakterinin bir ifadesidir.

Kendimiz bilmeliyiz: Hristiyanlığı neyin oluşturduğunu, hakikatin ne olduğunu, aldığımız imanın ne olduğunu, Kutsal Kitap kurallarının — en yüce otoriteden bize verilen kuralların — neler olduğunu. İmanlarını dayandıracak bir gerekçe olmadan, meselenin doğruluğuna dair yeterli kanıt olmadan inanan birçok kişi vardır. Önceden edinilmiş kanaatleriyle uyumlu bir fikir sunulduğunda, onu kabul etmeye hemen hazırdırlar. Neden-sonuç ilişkisinden hareketle akıl yürütmezler; imanlarının gerçek bir temeli yoktur ve sınanma zamanında kum üzerine inşa etmiş olduklarını anlayacaklar.

Kendi mevcut, kusurlu Kutsal Yazılar bilgisiyle yetinip bunun kurtuluşu için yeterli olduğunu düşünen kimse, ölümcül bir aldanışa güvenmektedir. Kutsal Yazılardan gelen delillerle iyice donatılmamış birçok kişi vardır ki, hatayı ayırt edebilsinler ve hakikat diye yutturulmuş bütün gelenek ve batıl inançları mahkûm edebilsinler. Şeytan, Mesih'in müjdesinin sadeliğini yozlaştırmak için Tanrı'ya tapınmaya kendi düşüncelerini sokmuştur. "Şimdiki hakikat"e inandığını iddia edenlerin büyük bir kısmı, bir zamanlar kutsallara teslim edilen imanın ne olduğunu—içinizdeki Mesih, yücelik umudu—bilmiyor. Eski sınır taşlarını savunduklarını sanırlar, ama ılıktırlar ve kayıtsızdırlar. Sevgi ve imanın gerçek erdemini kendi deneyimlerine dokumayı ve buna sahip olmayı bilmezler. Ciddi Kutsal Kitap öğrencileri değillerdir; tembel ve dikkatsizdirler. Kutsal Yazı pasajları üzerine görüş ayrılıkları doğduğunda, amaçlı biçimde çalışmamış ve neye inandıkları konusunda karara varmamış olanlar, hakikatten saparlar. İlahi hakikati gayretle araştırmanın gerekliliğini herkesin zihnine işlemeliyiz ki, hakikatin ne olduğunu bildiklerini gerçekten bilsinler. Bazıları çok bilgi iddia eder ve durumlarından memnuniyet duyar; oysa Tanrı'yı hiç tanımamış olsalar nasıl olacaklarsa, işe karşı daha çok gayretleri, Tanrı'ya ve Mesih'in uğruna öldüğü canlara karşı daha ateşli sevgileri yoktur. Kutsal Kitap'ı, onun özünü ve zenginliğini kendi canlarına mal etmek için okumazlar. Bunun kendilerine konuşan Tanrı'nın sesi olduğunu hissetmezler. Oysa kurtuluş yolunu anlamak, Doğruluk Güneşi'nin ışınlarını görmek istiyorsak, Kutsal Yazıları amaçlı biçimde incelemeliyiz; çünkü Kutsal Kitap'ın vaatleri ve peygamberlik sözleri ilahi kurtuluş planı üzerine parlak yücelik ışınları saçar ve bu yüce gerçekler açıkça kavranmamaktadır. The 1888 Materials, 403.

Gerçekten Hristiyan olmak, Mesih'e benzemek demektir. Bu pasaj, "Hristiyanlığı oluşturan şeyin ne olduğunu kendimiz bilmeliyiz" diye belirtir. Şöyle der: "Gerçeğin ne olduğunu bilmeliyiz." "Aldığımız imanın ne olduğunu bilmeliyiz." "Kutsal Kitap kurallarının—bize en yüce otoriteden verilen kuralların—ne olduğunu bilmeliyiz." Mesih gibi olmak, bize en yüce otoriteden verilen Kutsal Kitap kurallarının ne olduğunu bilmeyi gerektirir. Bu kurallar olmadan Mesih gibi olamayız; çünkü en yüce otoritenin verdiği kurallar, O'nun karakterinin yazıya dökülmüş halidir.

İlyas'ın bir diğer özelliği, antlaşmanın elçisi için yolu hazırlama görevidir. İlyas, önceki seçilmiş halkın bir kenara bırakıldığı ve aynı anda yeni bir seçilmiş halkın seçildiği bir tarihsel süreçte yürütülen işi temsil eder. Bu tarihsel süreç, önceki temiz olmayan seçilmiş halkın aksine, saf bir sunu olarak temsil edilen bir halk ortaya çıkaran bir arınma sürecini temsil eder.

İşte, elçimi göndereceğim; o önümde yolu hazırlayacak. Aradığımız Rab, hatta hoşnut olduğunuz antlaşmanın habercisi, ansızın tapınağına gelecektir. İşte, gelecek, diyor Her Şeye Egemen RAB. Ama onun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, maden arıtıcısının ateşi ve çamaşırcının sabunu gibidir. Gümüş arıtıcısı ve temizleyicisi gibi oturacak; Levioğullarını arındıracak ve onları altın ve gümüş gibi arıtacak ki Rab'be doğruluk içinde sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda'nın ve Yeruşalim'in sunuları, eski günlerde ve önceki yıllarda olduğu gibi Rab'be hoş gelecektir. Malaki 3:1-4.

Vaftizci Yahya, Mesih'in ansızın gelip tapınağını temizlemesi için yolu hazırladı. Mesih'in hizmetinin başında ve sonunda tapınağın temizlenmesi, Malaki kitabının üçüncü bölümündeki peygamberlik sözünün gerçekleşmesiydi. Yahya, antlaşmanın elçisinin Levioğulları'nı arındırması

için yolu hazırlayan elçiydi.

Tapınağın arındırılmasında İsa, Mesih olarak görevini ilan ediyor ve işine başlıyordu. İlahi Varlığın konutu olarak kurulan o tapınak, İsrail ve dünya için ibret dersi olacak şekilde tasarlanmıştı. Ezelî çağlardan beri Tanrı'nın amacı, parlak ve kutsal bir seraftan insana kadar her yarattığın, Yaraticının içlerinde ikamet etmesi için birer tapınak olmasıydı. Günah yüzünden insanlık Tanrı için bir tapınak olmaktan çıktı. Kötülükle kararırp kirlenen insan yüreği artık İlahi Olan'ın yüceliğini yansıtmaz oldu. Ama Tanrı Oğlu'nun beden alışında, Göklerin amacı yerine gelir. Tanrı insanlıkta konut kurar ve kurtarıcı lütuf aracılığıyla insan yüreği yeniden O'nun tapınağı olur. Tanrı, Kudüs'teki tapınağın her cana açık yüce yazgının sürekli bir tanığı olmasını tasarlamıştı. Ne var ki Yahudiler, bu kadar övündükleri o yapının anlamını kavramamışlardı. Kendilerini İlahi Ruh için kutsal tapınaklar olarak sunmadılar. Kudüs'teki tapınağın avluları, kutsal olmayan ticaretin hengâmesiyle dolu, yüreğin tapınağını—şehvetli tutkuların ve kutsal olmayan düşüncelerin varlığıyla kirlenmiş kalbi—fazlasıyla gerçeğe uygun biçimde temsil ediyordu. Tapınağı dünyanın alıcı ve satıcılarından arındırırken İsa, yüreği günahın kirliliğinden, canı yozlaştıran dünyevi arzular, bencil şehvetler ve kötü alışkanlıklardan arındırma görevini ilan etti. 'Aradığımız Rab ansızın tapınağına gelecek; hoşlandığımız antlaşmanın Habercisi bile. İşte, gelecek, diyor Orduların Rab'bi. Ama O'nun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim durabilir? Çünkü O, maden arıtıcısının ateşi ve çamaşırıcının sabunu gibidir. Gümüşü arıtıp temizleyen biri gibi oturacak; Levi'nin oğullarını arıtacak ve onları altın ve gümüş gibi arındıracaktır.' Malaki 3:1-3." Çağların Arzusu, 161.

Vaftizci Yahya, Mesih'in ansızın gelip kendi tapınağını arındırması için yolu hazırlayan haberciydi ve William Miller, 22 Ekim 1844'te Mesih'in En Kutsal Yer'e ansızın gelmesi için aynı hazırlık görevini yerine getirdi.

Daniel 8:14'te gözler önüne serilen, kutsal yerin arındırılması için başkâhınımız olarak Mesih'in En Kutsal Yer'e gelişi; Daniel 7:13'te sunulduğu gibi, İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'nin huzuruna gelişi; ve Malaki tarafından önceden bildirilen Rab'bin tapınağına gelişi aynı olayın tasvirleridir; ve bu, Matta 25'teki on bakire benzetmesinde Mesih'in anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilir. Büyük Mücadele, 426.

John ve Miller, Malaki'nin temsil ettiği ve şu anda tarihimizde gerçekleşmekte olan arınmanın örneğini teşkil ettiler.

Peygamber şöyle diyor: "Büyük bir yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Güçlü bir sesle gürleyerek şöyle dedi: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı ve cinlerin barınağı oldu" (Vahiy 18:1, 2). Bu, ikinci melek tarafından verilen mesajın aynısidir. Babil, "zina öfkесinin şarabından bütün ulusları içirdiği için" yıkıldı (Vahiy 14:8). O şarap nedir? Onun sahte öğretileri. Dördüncü buyruğun Şabat'ı yerine dünyaya sahte bir şabat vermiş ve Şeytan'ın Aden'de Havva'ya ilk söylediği yalanı—ruhun doğal ölümsüzlüğü—tekrar etmiştir. Benzeri birçok yanlış da uzaklara kadar yaymış, "öğreti diye insan buyruklarını öğreten" (Matta 15:9).

İsa halka açık hizmetine başladığında, tapınağı kutsalına yapılan saygısızlıktan arındırdı. Hizmetinin son eylemlerinden biri de tapınağın ikinci kez arındırılmasıydı. Bu nedenle, dünyayı uyarmaya yönelik son çalışmada kiliselere iki ayrı çağrı yapılır. İkinci meleğin mesajı şudur: “Babil yıkıldı, yıkıldı, o büyük kent; çünkü fuhşunun gazap şarabını bütün uluslara içirdi” (Vahiy 14:8). Ve üçüncü meleğin mesajının gür haykırışında gökten şöyle diyen bir ses işitilir: “Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından pay almayasınız diye ondan çıkın. Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı” (Vahiy 18:4, 5). Seçme Mesajlar, 2. kitap, 118.

Mesih’in hizmeti sırasında gerçekleşen iki mabet temizliği ile Millerit tarihindeki iki mabet temizliği, Malaki’nin üçüncü bölümünün gerçekleşmesiydi ve 11 Eylül 2001’de başlayan iki mabet temizliğine işaret eder; o gün Tanrı’nın bir dokunuşuyla New York kentinin büyük binaları yıkıldı ve Vahiy’in on sekizinci bölümündeki kudretli melek yeryüzünü yüceliğiyle aydınlatmak üzere indi. Bu durum, başka şeylerin yanı sıra, Rab’bin büyük ve korkunç gününden önce gelecek İlyas peygamberin Ellen White olduğunu iddia eden Adventizmin Laodikyalı ilahiyatçılarının sunduğu masal yığınına da çürütmektedir. Vahiy’in on sekizinci bölümündeki melek indiğinde gerçekleşen mabet temizliği, Ellen White’ın vefatından seksen altı yıl sonra başladı.

Vaftizci Yahya ve onun öğrencileri, Miller ve Millerciler ile Future for America, antlaşmanın elçisinin ansızın kendi tapınağına gelip onu kutsalın saygısızca kirletilmesinden arındırması için yolu hazırlayan habercileri temsil ederler.

İlyas, bir sembol olarak, bir adamı temsil eder. O, sıradan hayatın içinden çağrılmış, rahip sınıfına mensup bir ilahiyatçı olmayan bir adamı temsil eder. Hizmeti, en yüce otorite tarafından verilmiş kurallara dayanan Kutsal Kitap’a uygun doğru yöntemi sunar. Onun hizmeti, mevcut Laodikya ruhbanlığının masallara, örf ve geleneklere dayalı yöntemleriyle çatışır. O, es geçilmiş bir seçilmiş halkın artakalanlarından yeni bir seçilmiş halkı ayağa kaldıracak bir arınma sürecinin yolunu hazırlar. Arınma süreci, ansızın gerçekleşme bağlamına yerleştirilmiştir.

İlyas ayrıca, Tanrı’nın bizzat tesis ettiği ve onu Tanrı’nın münhasır hizmeti olarak tanımladığı bir hizmeti ve işi temsil eder.

Bunu bir sonraki makalede Milleritlerin tarihi üzerinden göstereceğiz.

Akşam sunusunun sunulduğu sırada peygamber İlyas yaklaşmış şöyle dedi: Ya Rab, İbrahim’in, İshak’ın ve İsrail’in Tanrısı, bugün İsrail’de Tanrı’nın sen olduğun, benim de senin kulun olduğum ve bütün bu işleri senin buyruğunla yaptığım bilinsin. 1 Krallar 18:36.